

וַהֲיִינוּ כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ וְעוֹד קֶשֶׁה שֶׁהָרִי בְּדֶרֶךְ דְּרִשָּׁה בִּיאֲרוּ חֲז"ל וַאֲמָרוּ שֶׁמֶשׁ"כ
 'כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ' הוּא לִשׁוֹן כְּבִיָּה כִּי הַקְדִּימָה הַשֶּׁמֶשׁ לִשְׁקוּעַ [רלט] וְאִם לִינָה הוּא סוּד הַיִּיחוד
 אִיךְ אֲפֹשֶׁר לְבֹאֵר שֶׁסוּד הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁל ז' א' הַקְדִּים לִשְׁקוּעַ וּלְהַחֲשִׁיךְ בְּלֹא לְהַאֲדִיר לִשְׁכִּינָה וְהָרִי
 מִשְׁמַע שֶׁהִיָּה לִינָה שֶׁהוּא סוּד הַיִּיחוד וְלֹא הִיָּה סוּד שְׁקִיעָה בְּלֹא יִיחוד. אֶלָּא מִהֵבָא
 אוֹלִיפְנָא, מֵאֵן דְּמִיִּיחוד בְּאַתְתִּיָּה, צָרִיךְ בְּלִילִיָּה
 לְמַכְבִּי שְׂרָגָא אֵלָּא מִכָּאן לְמַדְנֵי שֶׁמֶשׁ"כ עַל סוּד הַיִּיחוד 'כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ' הוּא
 לְהוֹרוֹת שְׁמִי שְׁבֹא לְהַתִּיחֵד עִם אֲשֶׁתּוֹ הוּא צָרִיךְ בְּלִילָה לְכַבּוֹת אֶת אֹרֶךְ הַנֶּר, וְבִימָמָא
 לֹא אֶרֶח דְּרַבָּנֵן לְשֶׁמֶשׁ מִטָּתָן, אֶלָּא בְּלִילָה, אֶרֶח
 צִנְעָא וְהִנֵּה בְּיוֹם אֵין הוּא הַדֶּרֶךְ הָרְאוּי אֶל הַחֲכָמִים לְשֶׁמֶשׁ מִיטָתָן אֵלָּא רַק בְּלִילָה שֶׁהוּא
 דֶּרֶךְ צִנְיָעוֹת [רמ]. וְבִגְיִין דָּא, מָתִי אֶתְעַבִּיד לִינָה. כִּי בָא
 הַשֶּׁמֶשׁ, דְּאַתְפְּנִי שְׁמִשָּׁא מִעֲלָמָא וּמִשׁוֹם כֶּךָ הַפְּסוֹק בָּא לֹמֵר שֶׁמֶתִּי
 נַעֲשֶׂה סוּד לִינָה שֶׁהוּא סוּד הַיִּיחוד, אֵלָּא 'כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ' שֶׁהוּא בַּעַת הַלִּילָה כֹּאשֶׁר הַתְּפַנָּה
 אֹרֶךְ הַשֶּׁמֶשׁ מִהָעוֹלָם.

אור הרשב"י

שנאמר ואהבת לרעך כמוך. מאי משמע?
 אמר אביי: שמא יראה בה דבר מגונה
 ותתננה עליו. אמר רב הונא: ישראל קדושים
 הם ואין משמשין מטותיהן ביום אמר רבא:
 ואם היה בית אפל – מותר, ות"ח – מאפיל
 בכסותו ומשמש.

[רלט] כדאיתא בחולין דף צא עמוד ב' כד
 צלי בעי למיהדר, אמר הקדוש ברוך הוא:
 צדיק זה בא לבית מלוני ויפטר בלא לינה?
 מיד בא השמש.
 [רמ] כדאיתא בנדה דף יז עמוד א' אמר רב
 חסדא: אסור לו לאדם שישמש מטתו ביום,

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

סוד היחוד והצורך להתכסות מהמלאכים

וּבְגִין דָּא, אוֹף הָכִי דְצָרִיד לְאַתְפְּסִיָּא מִן שְׁמַשָּׁא ומשום
 כך כמו שצריך להתכסות מאור השמש, וְהָכִי [רמא] צָרִיד
 לְאַתְפְּסִיָּא מֵאֲלִין מְלָאכִין כך גם צריך להתכסות מהמלאכים ולשמש
 בלילה בצניעות ובכיסוי [רמב], דְּאֵינֶזֶן מֵיֶצֶר הַטּוֹב מִיְמִינָא, בְּכַמָּה
 מִשְׁרִיין. וּמֵיֶצֶר הָרָע, דְּאֵזִיל לְשִׁמְאָלָא בְּכַמָּה מִשְׁרִיין

אור הרשב"י

והענין שכל המשמש במותר לו בדרך
 המנאפים בענין מגונה וגילוי והפקר וכיוצא
 יגיעו חלק האשה המנאפת ויתלבש בו
 ויטמאהו וטמא טמא יקרא, וכל זה יבא
 להיותו למטה משתמש במותר לו בדרך
 גשמי בדרך אותם שאין להם מבוא פנימה,
 לכך יפקירו עצמם וביאתם וטיפת זרעם,
 אמנם אלו שהם פנימה בקודש לא יפקירו
 ביאתם במותר להם אלא מקדשים עצמם
 בענין שיתרחק מהם האשה המנאפת, ולזה
 אמר בן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה את
 פיה ואמרה לא פעלתי און. הענין כי כאשר
 יתלבש האדם ביצר הרע ואשתו אפילו
 במותר לו כיוון שהוא בענין מכוער, מיד
 האשה המנאפת מזדמנת שם ונהנת מאותו
 זיווג ואוכלת בו ומחתה את פיה וגו' ואומרת
 מותר הוא, ואינו רואה שיש בו חלק
 לחיצונים ונהנת המנאפת ממנו, וזה גם כן
 דרך לבל העניינים המותרים ויש בהם חלק
 לחיצונים והיינו קדש עצמך במותר לך וגו'.

[רמא] היהל אור גורס אוף הכי.
 [רמב] וביאר החסד לאברהם (נכד רבי
 אברהם אזולאי) – מעין ב – נהר סז וז"ל:
 בסוד צניעות הזיווג הענין שכל פעולות
 העולם הגשמי אם יתגבר בהם התאוה
 הגשמית אף אם יהיה לשם שמים או לשם
 מצוה, רוב חלק הפועל ההוא ניתן אל החיצוני
 בעל התאוה ההיא, ולהיות עיקר אחיות אלו
 החיצונים במעשה הענין הזה, וראיה מן הנחש
 עם חוה, ולכך צריך שלא יהיה עיקר הכוונה
 אל החומר אלא אל השכל והנפש המשכלת,
 וזה כמעט בלתי אפשר שרוב התעוררות
 הפועל ההוא אל היצר הפגום, הא כיצד יעשה
 אלא שיגביר על עצמו רתת וזיע כאמרו רגזו
 ואל תחטאו, וכראות יצר הרע זה מטהר עצמו
 ואינו גובר שם אלא הצד הטהור שבו כדי
 לפעול לשם שמים ואז אין שליטה אל החיצון,
 והרי שני תנאים אל הפועל ההוא להבדיל
 החיצון א' התאוה, הב' רתת וזיע, עוד ג' והוא
 הכסוי הנזכר בזוהר בראשית.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

שאלו המלאכים הם בכמה מחנות מצד היצר הטוב שבימין שאין להם חלק בייחוד, ומשום כך אין ראוי שהם יביטו בייחוד, וכן הם בכמה מחנות מצד היצר הרע שבשמאל שלא ראוי שהם יביטו בייחוד בכדי שלא ישלוט בו עין הרע. **וּבְגִין דָּא, בְּתַר דְּאַתָּא צִפְרָא, אָמַר כְּאֲשֶׁר רָאָם** ומשום כך כאשר הגיע הבוקר אמר יעקב 'כאשר ראם' אמנם בעת הלילה הוא לא ראה אותם כי הוא היה מכוסה מהמלאכים. **וּמִסְטָרָא דִּיעֲקֹב דִּהְוָה אִישׁ תָּם, לָא הָוָה עֲמִיה אֱלָא חֵילִין דְּמַלְכָּא וּמִטְרוֹנִיתָא** והנה מה שאמרנו שבליילה לא ראה יעקב את המלאכים מאחר שצריך להתכסות מהם, קשה שהרי כתוב 'והנה מלאכי אלהים' ומשמע שהוא כן ראה אותם והוא לא התכסה מהם, אלא באמת מצדו של יעקב שהיה איש תם שהוא היה חתום בת"ת הנקרא תם הם היו מלאכים של המלך והמלכה זו"ן שבפנימיות ההיכלות ומהם לא צריך להתכסות ומשום כך הוא ראה אותם [רמג]. **וּבְגִין דָּא וִיקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנִים** ומשום כך על אלו המלאכים שבחיצוניות ההיכלות שמהם יעקב התכסה נאמר בהם ביום 'כאשר ראם וגו' ויקרא שם המקום ההוא מחנים' שהוא לשון שני מחנות. **אֵינוֹן מְלָאכִין דִּימָמָא בְּתִיב. כְּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה** כי מחנה אחד הוא מלאכי היום מצד היצר הטוב שבחיצוניות ההיכלות ועליהם 'נאמר כאשר ראם מחנה אלהים זה'

אור הרשב"י

שמחוץ להיכלות, ורק מהמלאכים שמחוץ להיכלות של זו"ן צריך להתכסות כי אין להם חלק בייחוד ומשום כך לא ראוי שהם יביטו בייחוד (רמ"ק).

והם סוד המלאכים שבפנימיות ההיכלות המשמשים את זו"ן שמהם לא היה צריך יעקב להתכסות מאחר שהוא היה חתום בת"ת ולא היו עמו מלאכים נפרדים

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

שהם היו מלאכים מצד הקדושה. וְכַד אָתּוּ מַלְאָכִים דְּלִילְיָא,
 דְּאֶתְפְּנְשׁוּ בְּהִדְיָהּ, לְנִטְרָא לִיהּ [רמד] אָמַר וַיִּקְרָא (דף רכ"ו ע"א)
 שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנִים וכאשר באו אליו מלאכי הלילה שהם מצד היצר
 הרע שהם התאספו אליו בכדי לא לשמור אותו אלא להזיק לו אז יעקב אמר עליהם 'ויקרא
 שם המקום ההוא מחנים', דהיינו שהוא ראה שמצד המלכות הנקראת מקום נמצאים שני
 מחנות של יצר הטוב ויצר הרע ששניהן ניזונים מהמלכות (רמ"ק).

יעקב בחינת הת"ת התפלל כדי לפיים את המלכות שתעלה אל היחוד עם ז"א
 בְּגִין דְּעִלּוֹתָא אִיהִי כְּלָה והנה על מה שאמרנו בספר הזהר שמש"כ 'ויפגע
 במקום' הוא מלשון תפילה שהוא לצורך תיקון המלכות הנקראת מקום כל זה הוא
 משום שתפילת האדם הוא בבחינת קישוט המלכות הנקראת כלה, דהיינו שע"י תפילת
 ערבית המלכות מתלבנת מדיניה והיא עולה ככלה אל ז"א (רמ"ק), הִנֵּה הוּא
 דְּכַתִּיב, (שיר השירים ד) אֲתִי מַלְבָּנוֹן כֹּלָה אֲתִי וְגו' וזהו מש"כ
 בפסוק אֲתִי מַלְבָּנוֹן כֹּלָה אֲתִי מַלְבָּנוֹן תְּבוּאִי וְגו', דהיינו שאחרי שהמלכות היא בסוד לבנון
 שהיא התלבנה מדיניה אז היא בסוד אֲתִי עם ז"א. אֲתִיקְרִי הַכָּא אֲתִי.
 וּבְאוֹרֵייתָא דְּבִכְתָּב אֲתִמַּר עָלֶיהָ, (שמות לג) הִנֵּה מָקוֹם
 אֲתִי והראיה שהמלכות הנקראת כלה היא נקראת גם מקום, שכן כאן נאמר עליה לשון
 אֲתִי ובתורה שבכתב נאמר עליה 'הנה מקום אֲתִי', והרי שהמלכות הנקראת כלה היא נקראת

אור הרשב"י

[רמד] הרמ"ק גורס לאו לנטרא ליה.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000